ઉર્દુ ગજલો.

ગુલાબે ગુલશન.

ઉરદુ ઝબાન. અને ગુજરાતી હરફોમાં

છપાનેવાલે ઔર પ્રસિદ્ધ કરનેવાલે.

માસ્તર, ત્રીભોવનદાસ લલુભાઇ.

લીંમડા ચોક–સુરત.

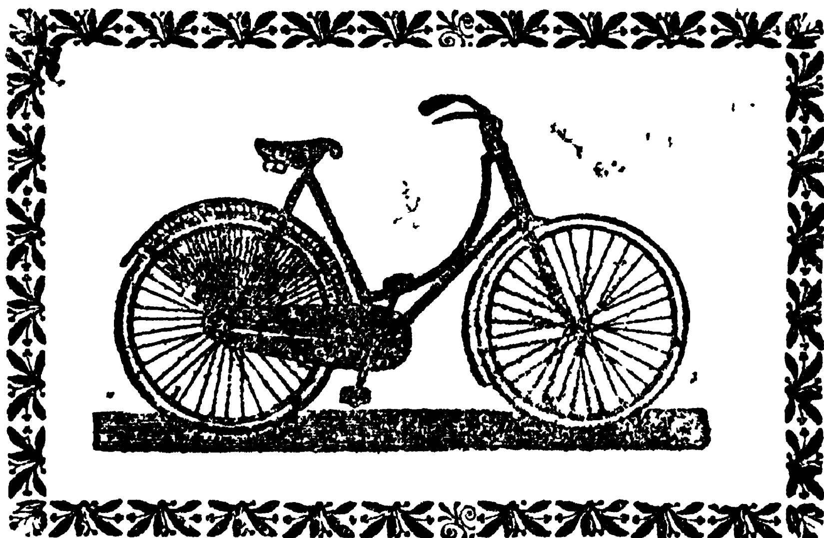
અમદાવાદમાં,

ત્રણ દરવાજા પાસે ચુડીઓળમાં આવેલા
ધી રત્નસાગર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શા. અમરતલાલ
જેશીંગભાઇએ છાપ્યું.

આવૃત્તિ ૨ જી. પ્રત ૧૦૦૦

સંવત ૧૯૬૯ સને ૧૯૧૩

કીંમત ૨ આના.

ગુલાબે ગુલશન

ગઝલ ૧

મેરા દીલના દીવાના એ રાગ.

નજરીયાં યારને ખુબ મીલાઇ
બીન ગુને બીન મ્હોતે જલાઇ નજ૦
અમરીત બુંટા જાનપે કહેકે
પીલાઇ ઝેરકી પ્યાલી. નજ૦

સાખી—દીલારામજો નહીં મીલાં, દીલકો કયા આરામ,
જીનેસે મરનાં ભલા જીસ્સે હે બિશ્રામ
કીસે કહું મોરે કરમકી કહાણીરે
મીલે ન કોઇ સહેલાની નજ૦

ઇલાસુંદરી ગઝલ ૨

રાગ રોળા

ઓ ધન્ય મિત્ર ધન્ય પ્રીત, ધન્ય દોસ્તદાર
મીત્ર સુખે સુખી મીત્ર દુઃખે દુઃખી વિરલા એવા યાર
પ્રેમી પુંજે પ્રેમીને તે નહીં બદલાની આશ
ફુલડાં આપતાં બદલા વિનાં જુને નિર્મળ મીઠી વાસ
સાચી પ્રીત મિત્ર કાજે ઝેર પી જનાર
છતાં તો એવાં વિરલાં અમૃત માનનાર
મિત્ર રજ દુઃખને મેર માનનાર
નિજ દુઃખ મેરુ તેને રજ સમ ગણી મહાલનાર

ઇલાસુંદરી ગઝલ ૩

સાવરીયાં તોરી લગનમેં (૨)
લોક મુજે બદનામ કરતહે
કહે તેરા લુંટારે હાં જોબન લુંટારે. સાવરીયાં૦
ખાટે બાતે મોહે રોજ સતાતે
કહે તેરા લુંટારે હાં જોબન લુંટારે. સાંવરીયાં૦

શાખી—જીયા હમારા જાયગા બિરહસે તોરી કસમ
ફીર કીસ જીકીઆયગા બાલમ તું જુઠી કસમ
ચસ્મો ફેયાજસે કુછ હમકો ઇસ્રારા હોવે
નામહો આપકા ઔર કામ હમારા હોવે   થાંવરીયાં.

ગઝલ ૪

મોરે અચ્છે પીયા વોહી દેસ બુલાલો
મોરા હીદમેં જીયા ગભરાવતહૈ
રેન અંધેરી જગતકી બેરન,
મચ્છલી સીતડ પાવતહૈ
ખીદંગ ફેંકદે જાલીમ કોઇ જફાકે લીયે
ઇધરભી ૧ નજર ચસ્મે સુર્મેસાકેલીયે
તું અપને હુસ્ન ખુદા દાદકી અદાકે લીયે
નકાબરૂખસે ઉઠાદે, જરા ખુદાકે લીયે.
પ્રીતકી દુઃખીયા દરસકી હરસકી પ્યાસી, કાહેકો જીયા તરસાવતહૈ.
કરારે હોતો કહું એકરાર કિસ્સે કહું
જીનુકા જોરહે મેં બાર બાર કિસ્સે કહું
તુહી સુને નસુને હાલે જાર કીસ્સે કહું
ન કોઇ મુનીસો હમ્દમ ન યાર કિસ્સે કહું.
બિરહને તનમન ફુંક દીયો
અબદમ કોઇ દમમેં જાવતહૈ.
મુઝે તો દરદે મહોબત સતાયા જાતાહૈ
તેરાખ્યાલ વહીરંગ લાયે જાતાહૈ
વો કોનહૈ જોતસ્કદરમેં આયે જાતાહૈ
સબે ફીરાકકા સદમે દીખાયે જાતાહૈ.
જીના ભયા અબ પલપલ ભારી
નીંદ નદમભેર આવતહૈ.
મઝા કહાહૈ મોહબતમે બેવફાઇકા
યહ તર્જ ખુબ નીકાલાહૈ દીલ રૂબાઇકા
દીખા મદીના કે અબ વકતહૈ રસાઇકા
ઉઠાકે ફેંકદે સદકા તેરી ખુદાઇકા
સબકા તુહી પાલનહારા

કાહેકો દેર લગાવતહે
બતા તો મુઝસે તરા ઇન્તેજાર ક્યોકરહો
તુહી સુને ન તો જાકો કરાર ક્યોકરહો
અલમસે જખ્મે દીલે દાગ્રદાર ક્યોકરહો
બીજાં જબ આઇ તો ફરને બહાર ક્યોકરહો
ઉમંડ ઉમંડ કે પિયા નેન હમ્હારે
નીદકા મેહ બરસાવતહે.

અજીજ ગઝલ ૫

રસુલે હાશમીકે. તાલિબે દીદાર મેંબીહું
જમાના જીસકા શયદા ઉનકા આશીક જાર મેંબીહું
મદીને જાનેવાલો કાફલો ઠેરો જરા ઠેરો
તુમારે સાથ ચલનેકે લિયે તયાર મેંબીહું
નબીજી બહરે ઇસ્યાંમેં ફસીહે ઉમ્રકી કીસ્તી
લગાદીજે જો એક ઠોકરતો પલ્લેપાર મેંબીહું
કહા યુસુફને જબ દેખા જમાલે પાક હઝરતકો
ખરીદારામેં હજરતકે સરે બાજાર મેંબીહું
ખબર લીજે મદદ કીજે માલ અપના દીખા દીજે
એક અદતા ખાદિમે, તેરે એ સરકાર મેંબીહું
ગુલામાને નબી હું એ અજીજ ઇસ્વાસ્તે બેશક
કસમહે જી·તતુલ ફીરદૌસકા હકદાર મેંબીહું

દીલબર ગજલ ૬

દીલા તા હું પીયા લેતાહે ઔર ફરીયાદ કરતાહે
મગર દોપુર સીતમ જાપીમ, તુઝે કમ યાદ કરતાહે
બતાઓ કયા તુમ્હે યહ ઇરક કયા બેદાદ કરતાહે
મીટાકર હસ્તી એ આશીક કાબીખુન માદ કરતાહે
ફનાકે બાદલયલાને કહા આકર સરે મકસદ
હમારા કેસ અબ ઉજળવતન આબાદ કરતાહે
કતર કર નોચકર પર બાંધકર સયાદ બુલબુલકો,
કભીતો કેદ કરતાહે કભી આઝાદ કરતાહે
હજારો ગરદને ઝુકજાતીહે શોકે શહાદતમેં સુઓ
ઇશારા કતલકા જબ વોહ, જલ્લાદ કરતાહે,

દીલે આશીકહૈ વીરાના, બગેર આજ જલવએ જાના
વોહ દીલબર દેખીયે કબતક યેહે ધર અબ તક કરતાહૈ.

રોનકદહલ ગઝલ ૭

બાંધકર કાંતીલ હમરસેં અબતો ખંજર લે ચલા
કોઇ હમ જાતાહે સુન લેના કેવોસર લે ચલા
કયા જુબાં મેંભી કશીશથી અબરૂએ ખંમદારકી
બાતો બાતોમેં વો દીલ પહલુસે કયો કરલે ચલા
જાનએ દીલમેં હુઆ ગુલ રોકના મહેમાનકો
ખીંચકર જબ તીરવો સીનેસે બહાર લેચલા
દીનો ધમાં જાનો દીલસબરો ખીરદ હોસા કરાર
ગ્રમજઓ નાજો અદાસે વોભી સુગર લે ચલા
ફીર દીખાદે યેહ તમાસા ફેર દે ફીર દીલ મેરા
ફીર મેં દેખુ કીસ તરહ પહલુસે કયોકર લે ચલા
ફીર હમા એતાબદરદે હીજરે ને ફીર હમ ચલા
ફીર ઉઠા સીને મેં ફીરવો જાને મુજતર લે ચલા
ખૌફ હય મુઝકો ન કરલે ફીરવો જાલીમ પર કહીં
નામએ શોક આજ અપના ફીર કબુતર લે ચલા
ફીર લગી ધુન મયે કશીકી ફીર ઉઠી કાલી ઘટા
ખીંચકર ફીર મય કદોમેં શોકે સાગીર લે ચલા
મલ રહાથા દેરસે, રોનક કલેજેકો કોઇ
લેના લેના થામનાવો, દીલ ચુરા કર લે ચલા

મુજતફ ગઝલ ૮

અરે જાલીમ તું યોં તરસાકે હમકો મારડાલેગા
ન દીલકે વલવલે મેરેં કભી આખીર નીકાલેગા
જલાતા આતીશે ગમમેહે કયો મુજકો બતાજાલીમ
જલોકે દીલ જલાકર કયા ભલા ઉનકી દુઆલેગા
કહો ઐ દોસ્તો બહરે ખુદા આકર મીલે મુઝસે
જો દુશ્મન એકજ માના હૈતો આકર કયા બના લેગા
હબીબે કિબરી યારબસેં ગુન્હેગારાને ઉમ્મતકો
બરોજે હસર સર શિજદે જા રખકર બખ્શવા લેગા
તજલ્લી ઉસકે રૂખકી મિસ્લે મુસા દેખકર મુજતર
રવાએ બેખુદીમે મુહકો અપને છુપા લેગા

અઝીજ ગઝલ ૯

ઇલાહી કુરન કયાહે જીસપે સબકા દમ નીકલતાહે
હસીનો પર ફીદા હોના હુઆ આલમ નીકલતાહે
વોહ કાતીલ તેગે અબરૂ ખીંચતા જીસદમ નીકલતાહે
તો લાખો કત્લ હોને સેંકડોકા દમ નીકલતાહે
ન ખોના તુમ્મે હસરતઐદીલા ઇસ બાગે દુન્યામે
સુનાહે ઉસમે ફલ નીકલાભી તો પુર સમ નીકલતાહે
જો આતાહે મેરે મરકદપે બાદે ફાતહા કે વોહ
નીકલતા હેતો પુર ગમગીન પુરમાતમ નીકલતાહે
હજારો મુરદે જી ઉઠતેહે ગોરન એ અઝીજ ઉસદમ
બરાએ સેર જબ વોહ ઇસીમે મરયમ નીકલતાહે

કસીદી જલાલી ગઝલ ૧૦

તેરા શિવા અતા ઓર મેં ગુન્હેગારોમેં હું
તેરી રહમતપર હું નાઝાં ગો ગુન્હેગારોમેં હું
જાર્મ બખશે યા સઝાદેહે તું ઝીકા ઇખતીયાર
તું મેરા ગફફાર મેં તેરે ગુન્હેગારોમેં હું
હુરસ મતલબ ન રીજવાંકી મોહબતસે ગર્જ
જીરકા તાલા બહે ખુદા ઉસકે તલબગારોમેં હું
કયા ગુલે ખાંસે ગર્જ કયા યુસુફે મિસરીસે કામ
બનકે આશીક ઇશ્ક અહમદકે ખરીદારોંમેં હું
કહેતેથે સહ આસીયો લુત્ફે ખુદાબ પાકકા
બાંધકર શહેરા શફાઅતકે મેં બાજારોમે હું
કહ ઉઠા હક લેકે આગોશે કર્મમે આપકો
મુજપે તું નાઝાં મેં તેરે ના જબરદારોમેં હું
યો કહું ગાયે જલાલી ઉસ શફીએ હશ્રસે
બખ્સવા મુજકો ખુદાસે મેં ગુન્હેગારોમેં હું

કસીદા અઝીજ ગઝલ ૧૧

શફી ઉલમજ નબી હામીએ કુલયા સુરતેશા તુમહો
ખુદાકે રાસ્તેકે બર ગુઝીદા રહનુમા તુમહો
અહદ બેમીમ અહમદ એ દબીબે કિબરિયા તુમહો
લગાહે ડર શીરીયતકા નહીં કહતા ખુલ તુમહો

ખુદાસેં આપકો હરે કબ્જા મેંને મીલા દેખા
ભલા ફીર કીસ તરહ કહ દેતા કે હકસે જુદા તુમહો
મરી જાને મોહોબતકી મરજ કીયા રસુલુલ્લાહ
શફી તુમતો શફા તુમહો દુઆ તુમહો દવા તુમહો
જમાલે પાકે હજરત દેખકર યુસુફભી બોલઉઠે
હસીનોમેં હસી વો સુરતે શમ્લુલ્લ જહાં તુમહો
કસમહે ઉમ ગરીબો બેકસો નાચાર ઉમ્મતકે
તુમ્હી હાદી તુમ રહબર હરેકકે પેસવા તુમહો
અઝીજ હજરત હોતેતો નહોતા યહ જહાં પેદા
મેરી દાનીસ્ત મેંતો બાઇસે અર્જો સમાં તુમહો

કવ્વાલી મહમદ ગઝલ ૧૧

દીખા દેયા ઇલાહી તુંજ માહે મુરતેફા મુઝકો
બહોત બેચેન હુવારબ મદીનેમેં બુલા મુઝકો
નહી કુચ્છ આ રજુહે બ ખુદા ઇસકે સિયા મુઝકો
મદીનેમેં તઅલ કરલો નબી બહેરે ખુદ. મુઝકો
મસીહા ખુદહે દીવાને જો કરતેહે દવા મેરી
મેં બીમારે મહમદહું નહી હોગી શફા મુઝકો
તમન્નાકી મીયાફીહોનહો અકસીરકી ખવાહીસ
જો મીલજાતી નબીકી એકજ રાસ્તી ખાક યા મુઝકો
નહી માલુમ ક્યા તુઝકો મેં શેદાએ "મહમદ„ હું
ફીશારે ગોર બહરે હકને તો દતના દીયા મુઝકો

કસીદા ગઝલ ૧૨

બોફે ઇસ્યાંસે ખુદાકે પામ રોતા જાઉંગા
અશ્કસે દાગે ગુનાહ દામનકે ધોતા જાઉંગા
હાય ઇસદારે ફ્નામે ક્યા ઇસી સુરતસેમેં
ઉમખોતા જાઉંગા બરબાદ હોતા જાઉંગા
એજુલેખાં મેરા યુશુફ આવેગા હમારાહે જવાબ
જાગતી જાયેગી કીમમત ઔર ગેં સોતા જાઉંગા
કયો સતાતાહે ફલક પસ્તાયેગા તું મેં અમર
સય્યદેકો નેનકી તુરબતપે રોતા જાઉંગા
બાદે મુરદન મેંદેહ ખુવાનીકી રહેગા સીલસીલા

ખુલ્દ મેંભી નાઅતકે મોતી પીરોતા જાઉંગા
ઉમ્મતે અહમદ હું લેલે કર મુઝે આગોશમેં
લોરીયાં ગાયેંગી હુરે ઓરમેં સોતા જાઉંગા.
હેચલોએ કાફ્લે વાલો મદીનેકી તરફ
મેવો અકબર હું તુંમ્હારે પાઓ ધોતા જાઉંગા

ગઝલે કાઝી ૧૩

દમ બદમ અર્શસે આતી હયે સદા આજકી રાત
દેખો વોહ આતે હયે મહબુબે ખુદા આજકી રાત
આકે જીબરીલ લગે કહને કે ચલીયે હઝરત,
આપકે દીદકા શૈદા હયે ખુદા આજકી રાત.
સબ નબી કહને લગે અપની જહુકાકે ગરદન,
મીલને અહલાસે ચલે શાહે ખુદા આજકી રાત.
કહા અલ્લાહને કે કયાં ચાહીયે મેરે મહબુબ
મેરી સબ સુનપે ફુદાઇ હયે ફિદા આજકી રાત.
હુરો ગીલમાનો મલક ઓર સભી જીન્નો બશર,
દમ બદમ પઢતે હયે સબ સલ્લેઅલ્લા આજકી રાત.
કાઝી યેહ વકત હયે કયું હાથસેતું ખોતા હયે,
હોગી મકબુલ જો માંગેગા દોઆ આજકી રાત.

ગઝલ ૧૪

કત્લગાહકો જબ ચલે વોહ લેકે ખંજર હાથમેં
ખુદ બ ખુદ આને લગે આશક લીયે સર હાથમે
અબ ફરિશ્તો બહે ન જાએ મેરે કત્લે આસ્કાસે
થામ લેના કસ્તીએ બિસમીલ્લાકા લંગર હાથમેં
આઇનેને કર દીયા મગરૂર હુસને યારકો
હોગા મહેશરમેં ગીરેબાને સિકંદર હાથમેં
દેખનેસે દીલ ઠહેરતા હે ઉઠા જલ્દી નકાબ
દેખ લેના રહે જાએ દસ્તે ખંજર હાથમેં
મયકદોસે મીર જાતે હે ઝરાતુમ દેખ લો
મયકા શીશા હૈ બગલમેં દસ્તે પૈગંબર હાથમેં.

કસીમ ગઝલ ૧૫

કરતી હય કત્લ મુજકો તેરે અદાએ ખ્વાજા

હય જાનો દીલ આસીરે ઝુલ્ફે હુતાએ ખ્વાજા
યેહ મહરો માહ હુવે હમ શઇદાએ રૂએ અનવર
આલમમેં જિસકો દેખો વોહ હય ફિદાએ ખ્વાજા
મકસદકે મોતીયોંશે ભરતા હય ચર્ખ દામન
આતા હય જોશપર જબ બહેરે આતાએ ખ્વાજા
મેરી યેહ દોઆ હય દીનરાત તુજશે યારબ
મકસદ બર આએ દીલકા મેરાએ ખ્વાજા
અસકન્દરો ફરીદુકે દરપે જાએ કયું હમ
કારી હય આસને દવલત સરાએ ખ્વાજા
હો તુરકી તજલ્લી ઝાહેર કયા હૈ તાજ કલીમ બેસક
ગર હુએ પુર ઝિયાશે પરદા ઉઠાએ ખ્વાજા

ગઝલ ૧૬

દુક બુરકેકો ઉઠાકે કુરબાન તેરે ખવાજા
મુખડા મુજે દિખાદે કુરબાન તેરે ખવાજા
યેહ તુજસે ઇલતેજા હે હકતક રસાઇ હોવે
વોહ રાહ તુ બતા દે કુરબાન તેરે ખવાજા
યેહ અર્ઝ દસ્ત બસ્તા તેરી જનાબમેં હય
હકસે મજે મીલા દે કુરબાન તેરે ખવાજા
અજમેરકે એ બસઇઆ જામે ફના પીલાકર
મેરી ખુદી મીટા દે કુરબાન તેરે ખવાજા
કહતા હડે હરઘડી યેહ બંદા ગરીબ તેરા
બિગડી મેરી બનાદે કુરબાન તેરે ખ્વાજા.

ગઝલ ૧૭

દુન્યાસ જબ ઉંઠાએ બીસ્તર ગુલામતેરા,
યારબ ઝબાપે ઝારી ઉસદમ હો નામ તેરા.
બુતખાને છાન મારે કાબેસેં દુઢ આએ.
દીલકે મકામેં પાયા અય જા મુકામ તેરા.
મસજીદકે દરપે કયુકર હો પાસબાંકા પહેરા
બે કેદ હયે ઇલાહી દરબારે આમ તેરા
જન્નત મીલે કે દોઝખ દોનો તરેહસે ખુશ હું.
મુખતર નું હયે મેરા મૈ હું ગુલામ તેરા.

ફરમા તેરા ન કયુંકર જારી હો સારેજહાંમે
બજતા હયે પંજ વકતા ને જ્ઞતમેં નામ તેરા.
રહમતકા મુસ્હફભી તુજસા નહીં હયે અશરત,
હયે ગરકે બહેરે ઇસ્યાં ૫તર તમામ તેરા.

ગઝલ ૧૮

શીદાએ મુસતફા હોગા દીલે દીવાના તુરબતમેં
બનેગા શમરૂએ શાહકા પરવાના તુરબતમેં
પસે મુરદન જો સહરાએ મદીના યાદ આયેગા
ઉડાએગા કફનકી ધજજીયાં દીવાના તુરબતમેં
નકીરેન આકે દીખલાએ ગે જબ સુરત મુહંમદકી
કરેંગા ઉસઘડી મંય સીજદએ શુકરાના તુરબતમેં
તો સુનકર વોહ નશોકે દીલ રસુલે જીનનો આદમપર
પઢેંગા ઉસ ઘડી સલવાત બેતાબાના તુરબતમેં.

ગઝલ ૧૯

હસરત હય યા ઇલાહી જબ જાન તનસે નીકલે
નીકલે તો યા મહંમદ કહકર ઝબાંસે નીકલે
ઝુલફે નબી કી જીસ જા તારીફ હોન કયુંકર
અતરે હીનાકી ખુશબો ઉસ અંજુમન સે નીકળે
આલમહો સબ મુઅતતર પોંહચે જો બુએ હઝરત
બુશબોએ મુમક એશી મુલકે ખુતનસે નીકલે
આકર સબાયે યસરબ ફુલોંકો રંગ બખશે
હોકર શગુફતા ખાતીર બુલબુલ ચમનસે નીકલે
રગરગ મેં ઇશકે આહમદ મરહબ તો કયા અજબ હય
આવાઝ ય મુહમમદ હરમુએ તનસે નીકલે

ગઝલ ૨૦

યેહ તો મય ક્યું કર કહું તેરે ખરીદારોં મેં હું,
તુ સરાપા નાઝ હય મંય નાઝ બરદારોં મેં હું,
કીસ તરહ ફરયાદ કરતે હય બતા દો કાયદા.
એ અસીરાં ને કફસ મંય નવ ગીરફતારોં મે હું,
છેડ દેખો મેરી મય્યત પર જો આવે યેહ કહ,
તુમ વફાદારોં મેં હો યા મંય વફાદારોં મેં હું.

એ ગુનાહોં મેં અલા આહીદ જો ઉસકો હુડ ને;
મગ શીરત બોલી ઇધર આ મંય ગુનાહગારોં મેં હું
ફુલ મંય ફુલોં મેં હું કાંટા મંય કાંટે મેં હું.
ચાર મંય યારોં મેં હું અગયાર અગયારોં મેં હું

ગઝલ ૨૧ મહેમુદ.

આકર તુમહારે દરપર બદનામ હો ચુકા હું,
મેરી ખૂબર લો ખાજા ના કામ હો ચુકા હું,
સોંપા હું તુમકો પયારે દુન્યા વ દીન કી કુનજી,
અબ પામ મેરે કયા હય બે દામ હો ચુકા હું,
પરદા ઉઠાઓ રૂખસે મુખડા દીખાઓ ખાજા,
મંય ઇશક મેં તુમહા રે ગુમ નામ હો ચુકાહું;
હય લાજ મેરી તુમકો તુમ લાજ રખઓ મેરી,
મુઝકો યહી હય ખાજા ગ હારએ હો ચુકાહું,
માહમુદ જબ મીલા હય એક જામ વસલ ખાજા,
મખમુર મસત પીકર એક જામ હો ચુકાહું;

ગઝલ. ૨૨

ફુરકત મેં મુબતીલાહું ખ્વાજા ઇધર તો દેખો
વલ્લાહ તડપ રહા હું ખ્વાજા ઇધર તો દેખો;
મુશકીલ કુશાઇ કીજયે હાજત રવાઇ કીજયે,
સો જાનસે ફીદાહું ખ્વાજા ઇધર તો દેખો.
ચાહે બનાઓ મુજકો. ચાહે બીગાડો મુઝકો;
બદનામ હો ચુકાહું, ખ્વાજા ઇધરતો દેખો.
જાએં નીસાત કીસજા બીન તેરે મેરે આંકા;
બેસ કહું બે નવા હું, ખ્વાજા ઇધરતો દેખો.
ખ્વાજા મુઇન ચીશતી લીલ્લાહ બચાવ ક્રીશતી
તુફાન મેં ફંસાહું ખ્વાજા ઇધર તો દેખો;
અજમેર મેં બુલા લો રોઝા મુઝે દીખા દો,
ઉલફત મેં મર મીટા હુંખવાજા ઇધર તો દેખો.
કહયે મેરી ખતા ભી સુનતે નહીં ઝરા ભી,
હરદમ પુકાર તા હું ખવાજા ઇધર તો દેખો;

ગઝલ ૨૩ અકબરે કવ્વાલી તરજ.

હમ ગુન્હેગારોંપે તેરી મેહરબાની ચાહીયે,
સબ ગુન્હે મીટ જાઇગે રહેમતકા પાની ચાહીયે,
પુસ્તપર મોહરે નબુવ્વત કરકે ખાલીકને કહા,
કુચતો અય પ્યારે મેરી તુજકો નીશાની ચાહીયે,
કહેને હેં ખાલીકસે હજરતમેં તેરા મહેબુબ હું,
ખુલ્દમેં સબ ઉમ્મતી મહેબુબ જાની ચાહીયે,
દેખકર મહેરાજમેં સામાન ફરિસ્તોંને કહા
અયસા મહેમાં ચાહીયે યું મહેરબાની ચાહીયે,
હો મેરી પલકોંકી જારૂબે મઝારે મુસ્તફા,
આંખકે પરદોંકી વાં ચા બનાંની ચાહીયે,
હીજરસે હને બીસ્તરે ગમપર ગીરાયા હય મુઝે,
ઔર કયા તાકત તુઝે અયનાં તવાની ચાહીયે,
દાસ્તાને ગમ કહાની ગમકી જુઝ આપકે,
કીસકો કહેના ચાહીયે કીમકો સુનાની ચાહીયે,
સાફીએ મહેશર નહિ મેરે ગુન્હાઓંકા શુમાર,
અયસે આસીપર તુમ્હારી મહેરબાની ચાહીયે,
જાન બહક તસલીમ હે ઇશ્કે રસુલીલ્લાહ મેં,
તુરબને અકબર મદીનેમેં બનાની ચાહીયે,

ગઝલ ૨૪ કવ્વાલી તરજ.

ઇશક કયાસે હે કીસી કામીલસેં પુછ્ના ચાહીયે,
કીસ તરહે જાતા હીલ તાબાંસેં પુછ્ના ચાહીયે,
કયા તડપનેમેં મઝાહે કતલહોં પ્યારેકે હાથ,
ઉસકી લઝઝતકો કીસી બીસમીલસેં પુંછ્ના ચાહીયે,
જીસને ઉસકા ગમ ખાયા હો ઉસે માઅલુમ હે,
તેમ અબરૂકી શીફત ઘાયલમેં પુછ્ના ચાહીયે,
યારકે મીલનેકી હમકો કોઇ તરાહ મીલતી નહિ,
તરહેં મીલનેકી કીસી વાસીલસેં પુછ્ના ચાહીયે,
આહ નાંલોકી હકીકત દેખતા હું હીજરેમેં.
કયા ગુજરતી હોગી તાબાં દીલસે પુછ્ના ચાહીયે,

ગઝલ અમીર તરંજ કવ્વાલી. ૨૫

દોવર મેં સાગીર રહે ગરદીશ મેપય માનાં રહે,
મેંય ફસોકે સરપે યારબ પીરમંય ખાનાં રહ,
જીસપે પરહ જાવે નજર તેરી વોહ દીવાનાં રહે,
હાં નીગાહે યાર તરજે બે હીજા રાના રહે.
કયા ઇસીકો કહતે હેં જીસમેં વફાદારી સનમ,
દુશમની હમસે રહે ગયરાંસે યારાનાં રહે,
શીર ન કુચ પુંછીગે મજસેં કબરમેં મુનકર નકીર,
મરતે દમ યારબ ખ્યાલે રૂએ જાનાં નાં રહે.
અયસે સાખી કે મેં સદકે જો પીલાએ ભરકે જાન,
સાખીયાં હરદમ સલામત તેરા મંય ખાનાં રહે
કોઇ હો ગાતા કોઇ રોતા કોઇ હંશતા અમીર.
મે કરેં નાલોદા હર અનંદાજ મસ્તાનાં રહે.

કવ્વાલી ૨૬

હમારે હાલપે ચશ્મે ઇનાયત અપની રહેનેદો,
ગલે પર ફેરદો ખંજર મુરવ્વત અપની રહેનેદો,
જલા કર ખાક કરડાલા તુમારી સુઝ ઉલફતને
લગે આગ એયસી ઉલફતમેં મોહબ્બત અપની, રહેનેદો,
લીએ જાનેહો બઝમેં ગયેરમેં હમરાહ તુમ મુજકો,
મેં બાજ આયા ઇનાયતમેં ઇનાયત અપની રહેનેદો,
ન મીલનાં ઇસમેં બહેતર હે મીલે ગરબાદ મુદદત કે,
તુમ અયેસી દુરકી સાહેબ સલામત અપની રહેનેદો,
હમ અફસાન એ ફુરખત બ્યાં કરતે હેં અય મુઝતર,
વોહ ફરમાતે હેં ઝુનઝલા કર સીકાયત અપની રહેનેદો.

ગઝલ ૨૭ કમતર.

અયશાહે દો આલમ નુરે ખુદા મેરા કાહેકો જીયા તડપાવતહે.
નતો સપનેમેં દરશ દીખાવતહે નતો મોકેમદીને બુલવત હે.
દીવાને બનકે ભટકતા હું ઝમાનેમેં,
હઝુર કીસ લીએ હે દેર તુમકો આનેમેં,
કભી તો આઇએ મેરે ગરીબ ખાનેમેં,
ભલા હો ફાએદા કયા કુચ મરે સતાનેમેં,

અબ નીશદીન પલછન જીયા મોરા ભરકર આગ લગાવતહે,
કભીતો જલવએ અકસર દીખાઇએ હજરત,
કભીતો જાનએ તૈયબા બુલાઇએ હજરત,
હે ગમ્મે વહાંકાભી રોજે દીખાયે એ હજરત,
કુમદે બરદીલે શયદાંકી લાઇ એ હજરત,
કાહે મદીને જીયા મોરા કલપાવત હે તડપાવતહે,
તડપ રેહાહે દીલે બે કરાર પેહલુમેં,
ઉઠા હે દરદ મેરે યાર બાર પેહેલુમેં,
નહિ હેં દીલકા ગમખ્વાર પેહેલુમે,
કે જીસસેં દીલકો ઝરાહો કરાર પેહલુમેં,
દીનરેન કીસી શુરતસ માહે પલભર નીંદ ન આવતહે,
હયારે હીંન્દભી અબ મીસ્લે ખાર પેહલુમં,
ખટક રહાહે મેરે હરબાર આંખાંમેં,
તુમ્હારે દીદકા હે ઇન્તેઝાર આંખોમેં
બસી મદીનેકી જબસે બહાર આંખોમેં,
મેં કીસકે કહુ અયશાંને ખુદા મોહે હીન્દકી નગરી ન ભાવતહે,
તુમ્હારે હીજરેમેં અબતક યે ઝંન્દગાનીહે,
દીખાદો ચહેરે એ અનવરતો મહેરબાનીહે,
નહિતો જાંન ભી દેનેકો દીલમેંય ઠાનીહંય;
ઝબાંપે વસ્લકી કમતર કે યે કહાનીહે,
લીયો જોગ મેંહેઆબતોરે કારન યેહી જીયા—મેં ભાવતહે,

ગઝલ ૨૮ કવ્વાલી તરજ.

તડપકર જાંન જીસદમ સીનએ બીસમીલસેં નીકલેગી.
દોઆએ મક ફેરત ઉસદમ લબે કાતીલસેં નીકલેગી,
ચકીં હસિકાહે હશરત બાદ મુરદન દીલસેં નીકલેગી.
હમારી લાશ એક દીન કુચએ કાતીલસેં નીકલેગી,
મીટાએંગે અગર મીટ જાયગા લીખ્યા મુકદરકા.
નીકાંલેંગે અગર હશરત હમારે દીલસે નીકલેગી.
ઇસી ઉમ્મેદપર મજનુંને દીલસેં આહ ખેંચીથી.
સમજતાથા કે લેલા પસ હમે મહેલસેં નીકલેગી,
પતા આંસુઓંકા મેરે ગોશએ દામનપર મીલતાહે.

ખબર ક્યાથી યે કીસ્તી ડુબકર સાહીલસે નીકલેગી.
કલેજા થામલે વોહ શમ્આકા સર જીસને કાટાહે,
કે ફરયાદ અબ દીલે પરવાને મહેફીલસે નીકલેગી.

ઠુમરી ભૈરવી. ૨૯

કોઇ કહે દે સાંવલીયાસે આયા કરે
દીલે સયદાં નજાની જલાયા કરે—કોઇ.
આયા કરે મન ભાયાકરે કોઇ કહેદે સાંવલીયાસે આયાકરે.
કભી તો આઇએ સાહેબ હમારી મહેફીલમેં,
કભીતો લાઇએ તસરીફ ખાનએ દીલમેં,
મેરા ઉજરા હુવા ઘર બસાયા કરે. કોઇ.
અગર રહેભી નહિ તુમ રકીબકે ઘરમેં,
તો ફીર યે દરદ હે કયસા હજુરકે સરમેં.
અયસી બાતેં ન મુજસેં બનાયા કરે.—કોઇ.
તુમ્હારી ચાહકા હમ શુબ્હો સાંમ કરતે હેં.
તુમ્હારી કેદમેં ઉલ્ફતકા જામ ભરતે હેં.
કભી સપનેમેં દરશ દીખાયા કરે.—કોઇ.
જલા જલાકે મુજે ખાકમેં મીલા દોગે.
ખુદાકો હશરમેં પ્યારે જવાબ કયા દોગે.
દીલે સયદાં ન જાનો જલાયા કરે કોઇ.

ગઝલ ૩૦ કવ્વાલી

ફનાં હર ચીઝકો હય ઔર બકા અલ્લાહી અલ્લાહ હય,
દીલે નાંદાકો આલમમેં સદા અલ્લાહી અલ્લાહ હય,
કરે કયા જાકે બેતુલ્લ હમેં અયે ઝાહેદે મુસ્ફીક
હમારે ખાંનએ દીલમેં બશા અલ્લાહી અલ્લાહ હય.
જહાં દેખા હય અમને એક ઉશાકો જલ્વેહ ગરપાયા
હરમ મેં બુતકદેમેં જા બજા અલ્લાહી અલ્લાહ હય.
કહાંકા તુર અય મુસ! જો હોવે દીદએ હકમેં
તું ઝર્રાહ ઝર્રાહ મેં જલ્વેહ નુમા અલ્લાહી અલ્લાહ હય.
ન જાનાં અય દીલે નાંદાન તું ઉસ નકસે ઝાહીર પર
યે દુન્યા ચાર દીનકી હય સદા અલ્લાહી અલ્લાહ હય

કલીસામેં હરમમેં દેવરમે મુરગાને ગુલશનમેં
જીધર દેખો ઉધર શુબ્હ હે શાંમ અલ્લાહી અલ્લાહ હય
ઝબાંપર મોહરે ખામોશી હયે લેકીન ફીરભી અયે "વાશીલ"
હમારા તાએરે દીલ કહે રહા અલ્લાહી અલ્લાહ હય.

ગઝલ ૩૧ અકબ્બર કવ્વાલી

ખુદરાઝ અનલ હકકો વોહી બોલ રહા હયે—
મનસુર કે પરદેમે ખુદા બોલ રહા હયે—
લબ બન્ધતે હયેં અહેમદકા બી કયા નામ હયે શીરી-
યે મીમ તો મીસરીકી ડલી ઘોલ રહા હયે-
મહેબુબ હયે અલ્લાહકા બાઝાર અઝલમે-
કીમત હુઇ યુસફકી તો અનમોલ રહા હયે—
પડ પડકે ઉસે ખુલ્દમેં જાતે હયેં મુસલમાન-
કલમા તેરા ફીર દોસ કે દર બોલ રહા હયે—
દન્દાને શહીદ આપકા હયે ગોહરે યકતા—
ઉમ્મત કે ગુનાહ મોતીયોંમેં તો રહા હયે
હાંસીલ મુજે દોલત હયે યે શીશ્તે નબીકી—
દામન મેરા અશ્કો કે ગોહર રોલ રહા હયે-
અકબર નરો અકબર નરો કહે તે હંય ફીરસ્તે
જનતમે જો બુલ બુલ કી તરેહ બોલ રહા હયે—

ગઝલ ૩૨ અહેમદ દરનાઅત.

અલેફસેં અલ્લાહકો જાનો બેસેં બીસમીલ્લાહકો,
તે સેંથા તેરા ઇશારા બશ રસુલીલ્લાહકો,
સે સેં સનાં પાઇ તેરી જીમ સેં જાનાં અલી,
હે સેં હાફેજ હોગએ પઢકર કલાંમુલ્લાહકો,
બે સેં ખીજમત ઉમરકી દીલસેં દીલમેં મેરે,
ઝાલ સેં ઝીકરે ખુદા બશ હેગા ખાક અલ્લાકો,
સીનસે શાહે સ્વાદસેં સાદી રહે વોહ,
ઝવાદસેં સાબીર કીયા હકને રસુલીલ્લાહકો,
તોયસેં તરફે ખુદા ઝોયસેં ઝાહેર હે તું.
અયનસેં આઝીઝ હું મેંપ પોહચાદે બેયતુલ્લાહકો,
ગયનસેં ગફલતકા પરદા ફેયસેં ફરગાદે મુઝે.

ખાકસેં કાયમ કીયા હકને જો અબદુલ્લાહકો,
કાફસે કલમે નબીકા લામસેં તુ લીખકે રખ,
મીમ તું મુજસેં મીલાદે બપ્ રસુલ્લીલાહકો,
નુનસે નામે મેરા વાવસેં વાજીબ હે તું.
હેયસેં હે હીજરત નબીકી લીખ તું ઇલ્લીલ્લાહકો,
લામ અતેફસેં લાએલાહા હમઝે અય ખાલીકપર,
યેસેં હે યારેનબી ઉમ્મત રસુલીલ્લાહકો.

શએર.

વીરદે ઝબાનપે જનાબે મહમ્મદકા નામ હે
કાબેલ દરૂદ પરહનેકે અપના કલામ હે.

ગઝલ ૩૩ અકબર દરનાઅત.

પહેલે કબથે યે ઝમીં વો આશમાં તુહી તોથા
અય ખુદાએ બેનીશાંમે બેનીશા તુંહી તોથા,
મીમ અહેમદકા નથા ચાલીશથે રૂબપર નીકાબ,
બસકે હર પરદેહમે બાસદ ઇઝઝોશાં તુહી તોથા,
કુમ્બ ઇઝની ઔર અનહલ હક કહેતે ઉનકી કયામજાહ
શમશ ઔર મનસુરકે મુંહમેં ઝબા તુહી તોથા,
ઝમઝમે સજ્જે નવાએ ફદ ખુલુહા ખાલદીન,
રંગ આઝીમે ચમન ઝારેજનાં તુહી તોથા.

શએર.

સોરે મનશુર અઝકુ જાઓ દારે મનશુર અજકુજા.
ખુદ ઝદી બનગે અનલ હકબર સરે દારૂલ મદાર.

ગઝલ ૩૪ અકબર કવ્વાલો તરઝ

હમ ગુન્હેગારોપે તેરી મેહેરબાની ચાહીયે,
સબ ગુન્હે મીટ જાયગેં રહેમતકા પાની ચાહીયે,
પુસ્તપર મોહરે નબુવ્વત કરકે ખાલીકને કહા,
ફૂચતો અય પ્યારે મેરી તુજકો નીશાની ચાહીયે,
કહેતે હેં ખાલીકસે હજરતમેં તેરા મહેબુબ હું,
ખુલ્દમેં સબ ઉમ્મતી મહેબુબ જાની ચાહીએ,
દેખકર મહેરાજમેં સામાન ફીરસ્તોંને કહા,

અયસા મહેમાં ચાહીયે યું મહેરબાની ચાહીયે,
હો મેરી પલકોંકી જારૂબે મઝારે મુસ્તફા,
આંખકે પરદોંકી વાં યા બનાંની ચાહીયે,
હીજરસે હને બીસ્તરે ગમપર ગીરાયા હમ મુઝે,
ઓર કયા તાકત તુઝે અયનાં તવાની ચાહીયે,
દાસ્તાને ગમ કહાની ગમકી જુઝ આપકે,
કીસકો કહેની ચાહીયે કીસકો સુનાની ચાહીયે,
સાફીએ મહેશર નહિ મેરે ગુન્હાઓંકા શુમાર,
અયસે આસીપર તુમ્હારી મહેરબાની ચાહીયે,
જાન બહક તસલીમ હે ઇશ્કે રસુલી રસુલીલાહ મેં,
તુરબતે અકબર મદીનેમેં બનાની ચાહીયે,

ગઝલ ૩૫ કવ્વાલી તરજ.

ઇશ્ક કયાસે હે કીસી કામીલસેં પુછા ચાહીયે,
કીસ તરહે જાતાહે દીલ તાબાંસેં પુછા ચાહીયે,
કયા તડપનેમેં મઝાહે કતલહોં પ્યારેકે હાથ,
ઉસકી લઝઝતકો કીસી બીસમીલસે પુંછા ચાહીયે,
જીસને ઉસકા ગમ ખાયા હો ઉસે માઅલુમ હે,
તેગ અબરૂકી શીફત ઘાયલસેં પુછા ચાહીયે
યારકે મીલનેકી હમકો કોઇ તરહાં મીલતી નહિ,
તરહેં મીલનેકી કીસી વાસીલસેં પુછા ચાહીયે,
આહ નાંલોંકી હકીકત દેખાતા હું હીજરમેં
કયા ગુજરતી હોગી તાબ દીલસેં પુછા ચાહીયે,

ગઝલ ૩૬ અમીર તરજ કવ્વાલી.

દોવર મેં સાગીર રહે ગરદીશ મેય માનાં રહે,
મેય કસોકે સરપે યારબ પીરમગ ખાનાં રહે,
જીસપે પરહ જાવે નજર તેરી વોહ દીવાનાં રહે,
હાં નીગાહે યાર તરજે બે હીજા રાનાં રહે.
કયા ઇસીકો કહેતે હેં રીશમેં વફાદારી સનમ,
દુશમની હમસે રહે ગયરાંસે યારાનાં રહે,
ફીર ન કુચ પુંછીએ મજસેં કબરમેં મુનકર નકીર,
મરતે દમ યારબ ખ્યાલે રૂએ જાનાં નાં રહે.

અયસે સાખી કે મેં સદકે જો પીલાએ ભરકે જામ,
સાખીયાં હરદમ સલામત તેરા મંય ખાનાં રહે
કોઇ હો ગાતા કોઇ રોતા કોઇ હંશતા અમીર,
મેં કરોં વાલોકા હર અંનદાજ મસ્તાનાં રહે.

ગઝલ ૩૭ કવ્વાલી.

હમારે હાલપે ચશ્મે ઇનાયત અપની રહેનેદો,
ગલે પર ફેરદો ખંજર મુરવ્વત અપની રહેનેદો,
જલા કર ખાક કરડાલા તુંમારી સુઝ ઉલફતને
લગે આગ એયસી ઉલફતમેં મોહબ્બત અપની, રહેનેદો,
લીએ જાતેહો બઝમેં ગયેરમેં હમરાહ તુમ મુજકો,!
મેં બાજ આયા ઇનાયતસેં ઇનાયત અપની રહેનેદો,
ન મીલનાં ઇસસેં બહેતર હે મીમે ગરબાદ મુદ્દત કે,
તુમ અયેસી દુરકા સાહેબ સલામત અપની રહેનેદો,
હમ અપસાન એ કુરબત ખ્યાં કરતે હેં અય મુઝતર,
વોહ ફરમાતે હેં ઝુનઝલા કર સીકાયત અપની રહેનેદો.

ગઝલ ૩૮ કમતર.

અયશાહે દો આલમ નુરે ખુદા મોરા કાહેકો જીયા તડપાવતહે.
નતો સપનેમેં દરશ દીખાવતહે નતો મોહેમદીને બુલાવતહે.
દીવાને બનકે ભટકતા હું ઝમાનેમેં,
હજુર કીસ લીએ હે દેર તુમકો આનેમેં,
કભી તો આઇએ મેરે ગરીબ ખાનેમેં,
ભલા હો ફાએદા કયા કુચ મરે સતાનેમેં,
અબ નીશદીન પલછીન જીયા મોરા ભરકર આગ લગાવતહે,
કભીતો જલ્વએ અસરફ દીખાઇએ હજરત,
કભીતો જાનબે તેયબા બુલાઇએ હજરત,
હે ચશ્મે વહાંકાભી રોજે દીખાયે એ હજરત,
ઇમેદે બરદીલે શેયદાંકી લાઇ એ હજરત,
કાહે મદીને જીયા મોરા કલપાવત હે તડપાવતહે.
તડપ રહાહે દીલે બે કરાર પેહલુંમેં,
ઉઠા હે દરદ મેરે યાર બાર પેહલુંમેં,
નહિ હેં દીલકા ગમખ્વાર પેહલુંમે,

કે જીસસે દીલ.. નશાદ્દે કરાર પેહલુંમં,
દીનરેન કીસી શુરતસે મોહે પલભર ભી નીંદ ન આવતહે
હમારે દીનદભી અબ મીસ્લે ખાર પેહલમેં,
ખટક રહાહે મેરે હરબાર આંખોમેં,
તુમ્હાર દીદકા હે ઇન્તેઝાર આંખોમેં,
બસી મદીનેકી જબસે બહાર આંખોમેં,
મેં કીસસે કહુ અયગ્નાને ખુદા મોહે દીનદકી નગરી ન ભાવતહે,
તુમ્હારે હીજરમેં અબતક યે ઝંન્દગાનીહે,
દીખાદો ચહેરે એ અનવરતો મહેરબાનીહે,
નહિતો જાંન ભી દેનેકો દીલમેં ઠાનીહંય,
ઝબાંપે વસલકી કમતર કે યે કહાનીહે,
લીયો જન્મ મેં અબતોર કારને મેહી જીયા—મેં ભાવતહે,

ગઝલ ૩૯ કવ્વાલી તરજ.

તડપકર જાંન જીસદમ સીનએ બીસમીલસેં નીકલેગી,
દોઆએં મગ ફેરત ઉસદમ લબે કાતીલસેં નીકલેગી.
ચકી ઇસક.હે હસરત બાદ મરદન દીલસેં નીકલેગી,
હમારી લાશ એક દીન કુચએ કાતીલસેં નીકલેગી,
મીટાઉગે અગર મીટ જાયગા લીખ્ખા મુકદદરકા,
નીકાલીંગે અગર હસરત હમારે દીલસે નીકલેગી,
ઇસી ઉમ્મેદપર મજનુને દીલસેં આહ એંચીથા,
સમજતાથા કે લેલા પર દએ મહેમીલસેં નીકલેગી,:
પતા ઓંસુઓંકા મેરે ગોશએ દામનપર મીલતાહે
ખબર કયાથી યે કીસ્તી ડુબકર સાહીલસેં નીકલેગી,
કલેજા થામલે વોહ સમ્અકા સર જીસને કાટાહે
કે ફરયાદ અબ દીલે પરવાને મહેરીસસેં નીકલેગી.

શએર.

હેગે ચાદર જો મરી કબર પર યારોને ડાલી હે;
અગર વોહ યાર આ જાવે તો ઉસકી મહેરબાની હે.

ગઝલ ૪૦ ઠુમરી ભેરવી.

કોઇ કહે દે સાંવલીયાસે આયા કરે
દીલ સપદાં નજાની જલાયા કરે—કોઇ.

આયાકરે મન ભાયાકરે કાઇ કહેદે સાંવલીયાસે આયાકરે
કભી તો આઇએ સાહેબ હમારી મહેફીલમેં,
કભીતો લાઇએ તસરીફ ખાનએ દીલમેં,
મેરા ઉજરા હુવા ઘર બસાયા કરે. કાઇ.
અમર રહેલી નહિ તુમ રકીબકે ઘરમેં,
તો ફીર યે દરદ હે કયસા હજુરકે સરમેં,
અયસી બાતેં ન મુજસેં બનાયા કરે.—કાઇ.
તુમ્હારી ચાહકા હમ શુબ્હો સાંમ ભરતે હેં,
તુમ્હારી કેદમેં ઉલ્ફતકા જામ ભરતે હેં,
કભી સપનેમેં દરશ દીખાયા કરે.—કાઇ.
જલા જલાકે મુજ ખાકમેં, મીલા દોગે.
ખુદાકો હશરમેં પ્યારે જવાબ કયા દોગે.
દીલે અયદાં ન ભાની જલાયા કરે.
કાઇ કહદે સાંવલીયા સે આયા કરે.

શએર.

ફર હાદસે મરકદસેં યે આતીહેં સદાએ,
બરબાદ કીસી સખ્સકી મહેનત નહિ જાતી.

ગઝલ ૪૧ કવ્વાલી.

ફનાં હર ચીઝકો હય ઓર બકા અલ્લાહી અલ્લાહ હય,
દીલે નાંદાંદો આલમમેં સદા અલ્લાહી અલ્લાહ હય,
કરે કયા જાકે બેતુલ્લાહમેં અયે ઝાહેદે મુસ્રીક
હમારે ખાનએ દીલમેં બસા અલ્લાહી અલ્લાહ હય,
જહાં દેખા હય હમને એક ઉશીકો જલ્વેહ ગરપાયા
હરમ મેં બુતકદેદમેં જા બજા અલ્લાહી અલ્લાહ હય.
કહાંકા તુર અય મુસફ જો હોવે દીદએ હકસેં,
તું ઝર્રાહ ઝર્રાહ મેં જલ્વેહ તુમા અલ્લાહી અલ્લાહ હય.
ન જાનાં અય દીલે નાદાન તું ઉસ નકસે ઝાહીર પર
યે દુન્યા ચાર દીનકી હય સદા અલ્લાહી અલ્લાહ હય
કલીસામેં હરમમેં દેયરમેં મુરગાને ગુલસનમેં,
જીધર દેખો ઉધર શુબ્હ શાંમ અલ્લાહી અલ્લાહ હય
ઝબાંપર મોહરે ખામોશી હયે લેકીન ફીરભી અયે "વાસીલ"
હમારા તાએરે દીલ કહે રહા અલ્લાહી અલ્લાહ હય.

ગઝલ ૪૨ દાગ.

ખ્વાબમેં શૈલ્ફકો મુખડેસે ઉઠાલે આજા,
એ નીકાબ આજતો ગેસુંકો વો વાલે આજા,
એ કસી પર મેરે ખુરો તેહયેં છાલે આજા,
રાહમે છોડ ગયે કાફલે વાલે આજા.
કોન હયે માંહે અરબ કોન હયે મહેબુબે ખુદા,
અયે દેર આલમ કે હસીનોસે નીરાલે આજા.
ફુંશીયાકાર મેરે એબ ખુલે જાતે હયેં,
કમલીવાલે મુજે કમલીમેં છુપાલે આજા.
દેખેતે હયે તુજે ફીર ફીરકે ઝઇફાને સીરાન,
ડગમગાતે હયેં કદમ કોન સંભાલે આજા.
હમને ખુશ હોકે તુજે સારી ખુદાઇ બક્ષી,
અપયે બન્દોકો કીયા તેરે હવાલે આજા.
રંગ કુદરત હયે યહાં ગુન્ચયે ખીલ્વત હયે યહાં,
અયે ગુલે ગુલશને લો લાક લમામ આજા,
સુરતે લાલા હયે પર દાગ બયાં કાસીના,
પડ રહે હયે તેરે બીમાર કે છાલે આજા.

ગઝલ ૪૩ અકબર કવ્વાલી.

ખુદરાઝ અનલ હકકો વોહી બોલ રહા હયે—
મનસુર કે પરદેમે ખુદા બોલ રહા હયે—
લબ બન્ધતે હયે અહેમદકા ભી કયા નામ હયે
વે મીમ તો મીસરીકી ડલી ઘોલ રહા હયે—
મહેબુબ હયે અલ્લાહકા બાઝાર અઝલમે—
કીમત હુઇ મુસફ્ફકી તો અનમોલ રહા હયે—
પડ પડકે ઉસે ખુલ્દમે જાતે હયે મુસલમાન—
કલમા તેરા ફીર દોસ કે દર ખોલ રહા હયે—
દન્દાને શહીદ આપકા હયે ગોહરે યકતા—
ઉમ્મત કે ગુનાહ મોતીયોંમે તો રહા હયે—
હાંસીલ મુજે દોલત હયે યે શીફ્તે નબીકી—
દામન મેરા અશ્કો કે ગૌહર રોત રહા હયે—
અકબર નરો અકબર નરો કહે તે હય ફીરસ્તે—
જનતમે જો બુલબુલકી તરેહ બોલ રહા હયે—

ગજલ ૪૪ અકબર.

અજીબ ઇશકકા હોગો તરહ અસર દેખા
ઇધર ખયાલ ચલા ઓર ઉધર ચલી લયલા
સીયાહ પોષ જો કાબેકુ કેસને દેખા
હુવા ન જબ્ત તો ચીલ્લા ઉઠા કે યાલયલા
જમીન તુજને શહીદાને નાજ હફન તો હેં
રહે ખયાલ કે ઉનકા કફન નહો મયલા
ગયા જો કાબેકા મજનું તો યેહ દુવા માંગી
ઇલાહી મુજસે જુદા હોન ઉલ્ફતે લયલા
લગી જો હશ્રમે રીન્દોકાં પીઆસ ચીખ ઉઠે
ખુદાકે વાસ્તે સાકી સુરાહી વ મયલા
સુનાકે અકબરે મય કશને આજ તોબા કીઈ
બપા હે હશ્રકે રીન્હામેં શોર વા વઞલા
છુટી નહો કીસી દીલકી બસી હુઇ બસ્તી
બહોત ખુલંદ હે અકબર સદાએ વા વએલા

ગઝલ ૪૫ બહેર.

ગેહ કયા કહા મુઝે ઓ બદજબાં બહોત અચ્છા
સુનાલે ઔરભી દો ગાલીયાં બહોત અચ્છા
તુમ્હેતો ઔરભી અશઆસ પ્યાર કરતેં હેં
હમીપે જોરો જફાં હાં મીયાં બહોત અચ્છા
બુરા ભલા હમે કહેનેસ ફાયદા કયા હય
ચમનસે જાતેહેં અય બાગબાં બહોત અચ્છા
જો મંય બુરાતો બુરા ઔર સબતો અચ્છે હેં
મીઓ જહાનસે જાને જાહાં બહોત અચ્છે
નીસાર બાખસર એસે તુમ્હારે કદમોંપર
કરેંગે આપ મેરા ઇમતેહાં બહોત અચ્છા
ખુદાને તુરકે સાંચામે તુમકો ઢાલા હે
હજારમેં હેં તો એકતં જવાન બહોત અચ્છા
બહોત પસંદ મુઝે બોલ ચાલ હે અય બહેર
કસમ ખુદાકી યેહ તર્જે બયાં બહોત અચ્છા.

તમામ શુદ.